

سرشناسه: لایلاخ، میسایل

Lailach, Michael

عنوان و نام پدیدآور: هنر زمین / میسایل لایلاخ؛ مترجم سانا فرازی.

مشخصات نشر: تهران: کتاب آبان، ۱۳۹۰.

مشخصات ظاهری: ۱۰۴ص: مصور (رنگی).

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۸۹۱۳-۸۸-۰

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: عنوان اصلی: Land art.c2007.

موضوع: هنر خاکی

شناسه افزوده: فرازی، سانا، ۱۳۶۳ -، مترجم

رده بندی کنگره: ۷۰۹/۰۴۰۷۶ N۶۴۹۴ ۱۳۹۰ ج۲/خ

رده بندی دیویی: ۷۰۹/۰۴۰۷۶

شماره کتابشناسی ملی: ۲۲۹۳۳۲۰

هنر زمین

اثر: میسایل لایلاخ

مترجم: سانا فرازی

مصحح: مریم خسروشاهی

صفحه آرای و طراحی جلد: شبنم ترابی پاریزی

لینوگرافی: طیفنگار

چاپ: نظر

صحافی: خوش قامت

نوبت چاپ: اول ۱۳۹۰

تیراژ: ۲۰۰۰ جلد

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۸۹۱۳-۸۸-۰

تهران: خیابان انقلاب، خیابان فخررازی، کوی داریان، پلاک ۲، مجتمع ناشران، طبقه همکف، واحد ۱۰

تلفن: (خط ۸) ۶۶۹۵۵۰۱۲

فکس: ۶۶۴۰۱۶۴۳

پست الکترونیک: Info@abanbook.com

وب سایت: www.abanbook.com

فهرست

۸	آن سوی مکعب سید
۲۸	کارل آندره - نکه‌ای از یک کنده، آسپن ۱۹۶۸
۳۰	آلیس ایکاک - پروژه‌ای برای شبکه‌ی ساده‌ی دیوارها و تونل‌های زیرزمینی
۳۲	هربرت بایر - آثار هنر خاکی در دره میل کریک
۳۴	کریستو و ژان کلود - ساحل پوشیده
۳۶	کریستو و ژان کلود - پرده دره
۳۸	والتر دی ماریا - اتاق خاکی نیویورک
۴۰	والتر دی ماریا - دشت آذرخش
۴۲	آگنس دنس - گندم‌زار - یک رویارویی
۴۴	یان دیپتس - زمین / دریا
۴۶	همیش فولتن - گذرگاه زائران ۱۹۷۱

۴۸	همیش فولتن - سفر ۲۱ روزه با پای پیاده از ساحلی تا ساحل دیگر... ژاپن، سال ۱۹۹۶
۵۰	اندی گولدزورسی - یخ نازک / ساخته شده در دو روز / جوش خورده با آب حاصل از چکه‌های یخ آب شده / با سوراخی درون آن
۵۲	اندی گولدزورسی - دیوار استورم کینگ
۵۴	میشایل هایزر - پشته‌های جابه‌جا / جایگزین شده
۵۶	میشایل هایزر - منفی مضاعف
۵۸	میشایل هایزر - تمثال سنگ‌چین
۶۰	نانسی هولت - تونل‌های آفتابی
۶۲	نانسی هولت - سرهای دریا
۶۴	پیتر هاجینسان - مثلث گل در زیر آب / سلازیر آبی / کدو قلیانی به ریسمان کشیده شده
۶۶	پیتر هاجینسان - پروژه آتشفشان باریکوتین
۶۸	پاتریشیا جانسون - کشتزار سائیرس
۷۰	دنی کاراوان - گذر - بزرگداشت والتر بیامین
۷۲	ریچارد لانگ - خطی که با راه رفتن پدید آمده است، انگلستان ۱۹۶۷
۷۴	ریچارد لانگ - خطی در رشته کوه‌های هیمالیا ۱۹۷۵
۷۶	ریچارد لانگ - خطی از ۶۸۲ سنگ
۷۸	ماری میس - محیط / آلاچین / دام
۸۰	رابرت موریس - رصدخانه
۸۲	دنيس اوپنهايم - کوهی با علامت تجاری X / سیاه‌زخم / ديفتیری
۸۴	دنيس اوپنهايم - گرداب - چشم توفان
۸۶	چارلز راس - محور ستاره
۸۸	رابرت اسمیتسون - غیر عرصه، اوباهاوزن، آلمان
۹۰	رابرت اسمیتسون - بارانداز حلزونی
۹۲	رابرت اسمیتسون - نیم دایره / تپه حلزونی
۹۴	الن سانفیست - چشم‌انداز زمان (علامت تجاری)
۹۶	جیمز تورل - دهانه آتش‌فشان رادن

آن سوی مکعب سپید

۱. گری شوم

هنر زمین
۱۹۶۹، پوستر، ۵۹/۲×۴۲/۱ سانتی متر
مجموعه مارزونا، کتابخانه هنر، موزه دولتی برلین
۲. یان دیبتس
منظره دوازده ساعت جزر و مد با اصلاح پرسپکتیو
۱۹۶۹، فیلم صامت «هنر زمین»
مجموعه مارزونا، کتابخانه هنر، موزه دولتی برلین

«همه چیز، اختصاصاً؛ برای پخش در تلویزیون تدارک دیده و ساخته شده بود. بنابراین، همزمان که مردم این پروژه را از تلویزیون تماشا می‌کردند، (در تمام این مدت) در منزلشان، مالک یک اثر هنری اصل از دیبتس بودند.»
یان دیبتس

در آن زمان، برای فعالیت‌های هنری نامعمول بود. برخی از این هنرمندان، پیش از این، هرگز، در چنین مناطقی کار نکرده بودند و بعضی دیگر، از این پس، دیگر هیچ‌گاه، این کار را تکرار نخواهند کرد. در هر صورت، این پروژه، کاملاً، تجربی و منحصر به فرد بود. یکی از فیلم‌های ارائه شده به نام «منظره دوازده ساعت جزر و مد با اصلاح پرسپکتیو» ساخته یان دیبتس، هنرمند هلندی، بود. دیبتس از لودری سنگین، برای حرکت به سمت بالا و پایین ساحل، استفاده کرد. نشانه‌هایی را که سربیل مکانیکی از خود بر جای می‌گذاشت نقوشی دوزنقه‌ای روی ماسه‌ها پدید می‌آورد. اما تصاویری که از تلویزیون دیده می‌شد این احساس را به وجود می‌آورد. که گویی، لودر در حال حرکت در امتداد صفحه تلویزیون است و تماشاگران تصور می‌کردند که شاهد اشکالی مربعی، روی صفحه محدب تلویزیون، هستند. این - عمل فریبده «اصلاح کردن تصاویر با استفاده از پرسپکتیو» که روی نمایشگر تلویزیون پدیدار می‌شد، عمدی بود. هنرمند کادر تصویر و زاویه دوربین را به گونه‌ای تنظیم می‌کرد که حتی پخش تصاویر، دوزنقه به مربع تبدیل شود. به گفته دیبتس: «همه چیز، اختصاصاً؛ برای پخش در تلویزیون تدارک دیده و ساخته شده بود. بنابراین، همزمان که مردم این پروژه را از تلویزیون تماشا می‌کردند، (در تمام این مدت) یک اثر هنری اصل از دیبتس را در منزلشان داشتند. زمانی که کار به پایان می‌رسید، اثر هنری هم دیگر وجود نداشت. در حقیقت، تلویزیون تنها ابزاری بود برای هنر.»

این فیلم، تنها یک بار، در شام گاه پانزدهم آوریل سال ۱۹۶۹ در ساعت ۱۰:۴۰ از شبکه یک آلمان (ARD)، به نمایش گذاشته

هنوز هم می‌توان بخشی از آن ناراحتی و سکوتی را حس کرد که با دیدن فیلم تلویزیونی «هنر زمین»، محصول سال ۱۹۶۹، به جان آنتونی توتیز، منتقد هنری، دست داد: «آن‌ها به بیابان‌ها و اقیانوس‌ها می‌روند و آنجا، در متروک‌ترین نواحی سرگرم بازی با ابزارهایشان می‌شوند. معمولاً، دوربین‌ها تنها شاهد و ناظر فعالیت‌هایشان‌اند. باد، بی‌امان، آثار فانی‌شان را برانگیزد می‌کند و جریان آب آن‌ها را می‌شوید و با خود می‌برد. در مکان‌هایی که این آثار از نگهداری و مراقبت موزه‌ها برخوردارند - و بی‌دری تجدید و ترمیم می‌شوند - ابزاری برای بزرگداشت گذشته‌ها هستند. هنرهای زیبا دست‌خوش اسطوره جدید طبیعت شده‌اند.

این فیلم، بیش از هر چیز، مرهون ایده و خلاقیت فردی گری شوم، کارگردان، تهیه کننده و تصویر برداراش است. شوم در پی یافتن جایگاهی نو برای هنر بود و امید داشت که تلویزیون بتواند به آن دسته از توانایی‌های آثار هنری، که در گذشته محالی برای ظهورشان وجود نداشت، تحقق بخشد. بر همین اساس، وی فیلم خود را «نمایشگاهی تلویزیونی» معرفی کرد.

وی آثار هشت تن از هنرمندان آمریکایی و اروپایی را به نمایش گذاشت. هنرمندانی همچون: ماریوس بوزم، باری فلاناگان، میسایل هایز، ریچارد لانگ، والتر دی ماریا، دنیس اوپنهایم و رابرت اسمیتسون. از همان ابتدا، هنرمندان می‌دانستند که این آثار برای نمایش روی صفحه تلویزیون است، آن هم تنها، برای زمانی که برنامه روی آنتن است. این کار نمی‌توانست به گونه دیگری باشد، چرا که هنرمندان این آثار را در مناطق دور دستی همچون: بوته‌زار، ساحل، معدن سنگ و بیابان خلق می‌کردند که،